

== Velja po pošti: ==
Za celo leto naprej . . . K 28.—
za en mesec . . . " 2-20
za Nemčijo celoletno . . . " 29.—
za ostalo inozemstvo . . . " 35.—
V Ljubljani na dom:
Za celo leto naprej . . . K 24.—
za en mesec . . . " 2.—
V upravi prejema: mesečno . . . 1-70
== Sobotna izdaja: ==
za celo leto . . . " 7.—
za Nemčijo celoletno . . . " 8.—
za ostalo inozemstvo . . . " 12.—

SLOVENE C

== Inserati: ==
Enostolpna petlitvrsta (72 mm):
za enkrat . . . po 15 v
za dvakrat . . . " 13 "
za trikrat . . . " 10 "
za večkrat primeren popust.
Poročna ostanila, zahvale, smrtneice itd.:
enostolpna petlitvrsta po 18 vin.
== Poslano: ==
enostolpna petlitvrsta po 30 vin.
Izhaja vsak dan, izvenredni ne-
delje in praznike, ob 5. uri pop.
Redna letna priloga Vozni red.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 28.511,
bosn.-herc. št. 7563. — Upravniškega telefona št. 188.

Današnja številka obsega 6 strani.

Dramatičen dan v parlamentu.

Dunaj, 17. junija.

Dunaj se koplje v prijaznem poletnem dnevu. Dež, ki je ohladil vroči zrak med dunajskim zidovjem, pa ni pomiril vroče krvi ljudskih zastopnikov v državni zbornici. Nevidno na zunaj se je odigral danes v kuloarjih prizor za prizorom, dočim je bila zbornica večinoma skoraj prazna. Nemčija praznuje 25 letnico Viljema II. Zbornični predsednik je hotel porabiti to priliko in izreči s svojega mesta čestitke državne zbornice. To so zaznali pravčasno slovenski poslanci. Poljaki, večina Čehov in Rusini so hoteli ob tem trenutku zapustiti zbornico. Radikalni Čehi in Slovenci, Choc in Korošec, sta se pa uprla vsaki ovaciji sploh. Ko bi bil predsednik izrekel čestitko, bi bili demonstriralji klic: Zivel Habsburžani! V tej zagati se je Sylvester pogajal in pogajal, slednjič pa sploh opustil čestitko. Med Slovani zato splošno zadovoljstvo, češ: to je najbolj primeren odgovor na protislovansko politiko Viljemovo, med nacionalnimi Nemci pa jeza na Sylvestra in na naše poslance. Z njimi vred se jezi večerno dunajsko časopisje. A prepozno, ker namen je dosežen.

V debati je za Chocem, ki je urgiral službeno pragmatiko, dr. Verstovšek v daljšem govoru analiziral obliko in vzroke sedanje parlamentarne krize. Stranke večine so krive, da Jugoslovani vztrajajo v strogi opoziciji. Od drugih strank so se naučili, kako je treba delati, da se uveljavijo. 70.000 Slovencev v Trstu nima ljudske šole, Italijani pa naj dobe fakulteto! Če večina dela na tak način, se ne sme nihče čuditi, ako se poslužujejo Jugoslovani najhujših sredstev, pa naj tudi razbijajo parlament. Govornik se peča podrobneje z zunanjo politiko in jugoslovanskim vprašanjem. Zadnji tedni so pokazali očito vse napake, ki jih je zagrešilo zunanje ministrstvo pod vplivom notranjih razmer. Carjeva brzokavka je dokazala njegov vpliv na balkanske države. Avstrija je pa potisnjena ob stran. Sokriva je tega nemško-mažarska katastrofalna politika na znotraj poleg vpliva Nemčije. Zadnji čas je, da se zgodi kaj resnega z ozirom na jugoslovansko vprašanje. Čuvaja ali Hochenburgerja lahko zadene krivda, ako se zbudi nezadovoljnost celih narodov. Naj ne tira monarhija te politike tako daleč, da bi kdaj Srbi postali osvoboditelji tla-

čenih izpod nemško-mažarskega jarma! (Živahna pohvala.)

Za socialnim demokratom Dötschom, ki se je pečal zlasti z Redlom, se je oglašil Dobernig. Ker se je govorilo, da se hoče pečati zlasti tudi z jugoslovanskim vprašanjem, je zbral okrog sebe velik auditorij. Njegov govor je pa razočaral. Dobernig se gerira kot najboljši poznavalec jugoslovanskega vprašanja med nacionalnimi Nemci. Vendar se je vse, kar je povedal, omejilo zgolj na splošne fraze o važnosti jugoslovanskega vprašanja, o njega končni rešitvi ni pa vedel ničesar konkretnega. Ponavljal je stare tirade, da narodni zvezi ni za vladu (Kaj pa Hochenburger?), ampak za ohranitev parlamenta. Izrekel se je proti parlamentarizaciji kabineta. Ta bi bila po njegovem mnenju mogoča edinole, ako bi ji bila podlaga določen delavni program in nekaka »trenga dei«, premirje med narodi. Preko jugoslovanskega vprašanja ne bo mogoče priti na dnevni red. Rešiti ga pa ne bo mogoče na parlamentarnih tleh, ampak sporazumno med prizadetimi narodi. Trializem pa naj ne pomeni jugoslovanske nadvlade nad Adrijo, od katere se Nemci ne dajo odri- niti. (Biankini: »Vi nas hočete pregnati iz lastne hiše!« Buval: »Saj imate jadran- sko razstavo!«) O važnosti in zanemarje- nosti Dalmacije ni dvoma, vendar se je že precej zgodilo za njen razvoj. Najbolj pa skrbi Doberniga sporazum med Slovenci in Nemci, ki se mora izvršiti po deželah (v protislovju z njegovim prej postavljenim načelom). Na Kranjskem vlada itak abso- lutno S. L. S. Kako se tu godi Nemcem, je znano. (Jarc: »Imajo še več kakor že- lijo!«) Koroških razmer ne zna soditi drug kakor Korošci sami! Na Štajerskem pa ob- stoji vse delo slovenskih poslancev v ob- strukciji in hujkanju! Proti poželjivosti Jugoslovancov kliče: Roko proč! Jugoslo- vansko vprašanje se mora rešiti samo spo- razumno z Nemci, zato pa je potreben tren- den stik vsega Nemštva.

Dobernigov govor so spremljali med- klici jugoslovanskih poslancev, ki so krep- ko reagirali na nemške opazke. Ob tej pri- liki jo je skupil Markhl, ki je zaklal ene- mu naših: »Učeni« profesor!, pa je dobil odgovor: »Gospod nadsvetnik, vam jaz učenosti še nikdar nisem očitil!«

Za Dobernigovim govorom je izbruh- nila nenadoma obstrukcija. Od treh dalje do trenutja, ko pišem te vrstice, govori če- ški agrarec Prokeš. Pojavil se je namreč načrt, naj bi zbornica kar prihodnji teden kljub volitvam v Galiciji nadaljevala po-

drobno razpravo o davčnih predlogih. Iz- šel je od krščanskih socialcev, Poljaki so mu pritrdili. Rusini bi zato obstruirali, a jih je premalo, ker je večina doma v volil- nem boju. Njih vlogo so prevzeli agrarci, ki hočejo preprečiti nadaljne parlamen- tarne obravnave s staro formulo: program je izčrpan! Konferenca seniorjev, ki naj bi našla izhod iz te zagate, se je preložila na jutri. Brez jadra, brez krmila!

Državne in deželne finance.

II. Osebna dohodnina.

Drugi vir novih dohodkov bi bila po načrtu višja osebna dohodarina. Tudi to vprašanje je na dnevnem redu že od l. 1909. Vladni načrt predlaga izpremembo veljav- nega zakona z dne 25. oktobra 1896. Že maja 1910 je finančni odsek začel razpravo o finančnem načrtu. Posvetovanja pa so se vlekla skoraj tri leta. Ves višji dohodek iz osebne dohodarine hoče vlada porabiti v prvi vrsti za uradniške plače, ki so v zvezi s službeno pragmatiko. Spomladi leta 1911. je prejšnja vlada bila že pritrdila službeni pragmatiki brez »iunctima«, to je, ne glede na potrebno pokritje. Toda znani demagoški so dražili toliko časa, da so za- vlekli pragmatiko in finančni načrt. Ker smo odločno grajali to konkurenčno tekmo, so nas gotovi krogi grajali in psovali. Posl. dr. Korošec je odločno zavrnil to uma- zano konkurenco in lov na volilce, ki sta bila državnim uslužbencem le na škodo, kakor kažejo dejstva.

Sedanja vlada se je postavila na sta- lišče, s katerega se ne premakne, da stopi službena pragmatika v veljavo, ko državni zbor dovoli potrebno pokritje. In v ta na- men naj se zviša osebna dohodarina. Fi- nančni odsek se je držal načela, naj se pri- težnejše imovitejši krogi, to je, dohodarina naj se zviša z dohodki nad 10.000 kron, in sicer za 25% do 20.000 kron čistega do- hodka. Do 10.000 kron dohodka ostanejo dosedajni davki, 31 stopenj od 720 K do 228 K. Od višjih dohodkov do 100.000 K se davek stopnjama zvišuje od 265 do 4700 kron.

V odseku so poslanci stavili razne predloge, tako n. pr. da naj se prične doho- darina plačevati od čistega dohodka 2000 kron in prične zviševati šele pri dohodkih 15.000 kron. Višji dohodek za državo pa bi na tej podlagi ne pokrili novih izdatkov službene pragmatike. Sicer pa je ek- sistenčni minimum v raznih državah mnogo nižji, na Ogrskem n. pr. 800 kron. Najbolj

pa so se nekateri poslanci upirali vpogledu v knjige, češ, da se s tem izdajajo trgovske tajnosti. Toda izkušnje uče, da ravno bo- gatini in velika podjetja zamolče znaten del dohodkov na škodo manj imovitih slo-jev, ki svojih dohodkov ne morejo prikri- vati.

Nekateri poslanci so tudi zahtevali, da se odpravi plačarina, ki jo plaču- jejo tudi zasebni uradniki. Državna plača- rina je l. 1911. znesla 4.582.987 kron. Na tri milijone plačarine je plačalo 4130 urad- nikov, ki imajo plače nad 12.000 kron, to- rej osebe, ki ne stradajo in ta davek zvr- čajo na podjetja. Iz tega razloga se ta do- ločba v načrtu ne izpremeni.

Po vladnem načrtu bi se osebna do- hodarina prvo leto zvišala za 16 milijonov. S to svoto bi vlada seveda ne pokrila pri- manjkljaja v državnem gospodarstvu, am- pak le za silo izdatke nove službene prag- matike. Zato je predlagala nove davke od penečih se vin, od avtomobilov, od divi- dend in tantiem. Vsi ti novi dohodki pa so malenkostni v primeri s potrebščinami. Parlamentarne razmere pa so take, da utegne ves finančni načrt ostati nerešen do jeseni. Velika večina zbornice želi, da parlament v juliju reši finančni načrt, toda Rusini zahtevajo, da se vsled volitev v Ga- liciji zasedanje konča že prihodnji petek. Rusini so pripravljene tudi z obstrukcijo preprečiti finančni načrt, ako jim Poljaki ne dovolijo povoljne volilne reforme za ga- liški deželni zbor.

× × ×

Dunaj, 17. junija.

Proračunski provizorij.

Zbornica nadaljuje razpravo o prora- čunskem provizoriju. Za češkim radikal- cem Chocem, ki je dolžil vladu in večino, ker ni rešena službena pragmatika, je

dr. Verstovšek

v daljšem govoru ostro bičal takozvano de- lovno večino, ki je v zadnjih dveh letih skoraj pokopala avstrijski parlament. Ve- čina je brez vodstva in programa ter tava v temi. Navzlic temu pa se ponaša z oholo hegemonijo v zbornici in skrajno odurno- stjo proti manjšini. Njeno načelo je: Sic volo, sic iubeo! Brezpogojno bi se ji morale pokoriti vse manjše stranke, katere je po- tisnila v opozicijo. Večina se sploh ni po- trudila, da bi zbornica vršila svojo dolž- nost. Sedaj pa se izgovarja na opozicijo, da je ta vsega kriva. Konvent seniorjev je postal brez pomena, ker hočejo nositi zvo- nec osebe brez ugleda in pomena. Tako je

LISTEK.

Ivan Baloh:

Ob Medvedovih poezijah.

(Govoril na zborovanju »Slomškove zveze« v Vipavi dne 5. junija 1913.)

V senci cvetočega kostanja na sta- rodavnem Turjaškem gradu smo sedeli prijatelji. Bilo je krasnega majnikove- ga večera; zdelo se mi je, da sedimo pod neizmernim božičnim drevescem, ožarjenim z belimi svečicami, obetajo- čim bogatih sadov in daril. In med na- mi je bil pesnik Medved. Pred seboj je imel čašo mrzle vode in kos ovsenega kruha . . . Na drevesu cvetje, pod njim trpljenje . . . Nešteto krat je zrl to dre- vo pod seboj pesnika, nešteto misli se je porodilo v pesnikovem srcu v senci njegovi. A to drevo je zrl še kaj več, a ne — pomladi. Še ni bilo popje na drevesu razvito, niso se še vrstile ptice pevke iz toplega juga, niso popevale pevku na njegovih vejah ter ga vabile k petju, ko je začetkom pomladi mar- ca meseca leta 1910. zrl to drevo pod seboj pesnika Medveda, zakritega v krsti, porošeni s cveticami iz južnih tál in s solzami svojih častilcev. Tedaj je stopil pog gole kostanjeve veje Finž- gar in govoril pesniku v slovo: »Kot sem ga pripeljal, tako ga odpeljem. Po- preje se bo porušil ta grad v razvaline,

kot bodo izginile pesmi, ki jih je Med- ved zasnoval na tem prostoru.« — In zadrževali so konji in odpeljal se je voz in ljudstvo je zaplakalo in dim prahu se je dvignil, iz daljave pa se je videla le še cvetna lira na pesnikovi krsti — in zaplapolali so v zraku tro- bojni trakovi Medvedu v spomin zad- njikrat na Turjaku.

Ena se njemu je želja spolnila,
v zemlji domači da truplo leži.

Ves Kamnik je oblekel žalno oble- ko, ko je sprejel svojega največjega si- na. In položili so ga v grob poleg očeta in matere. Vse je bilo tiho — nepopi- sen, nepozaben prizor! Tedaj šele smo spoznali resnico Medvedovih besedij:

Iz dna duše naše same,
ki vrednost tega, kar ima,
do dna še le takrat spozna,
ko čas to vrednost vzame!

Na Medvedovem grobu se bo kma- lu dvigal spomenik in na spomeniku bo v marmor vklesana lira s pretrga- nimimi strunami.

Medved je zapel:

Zdaj v knjigah misli nimajo prostora,
osladna čustva hoče piti svet —
in misliti pri knjigi — o pokora —

V teh verzih vidi vsak, kdor pozna Medvedovo poezijo, kaj je Medved sam mislil o svojih pesmih in kako je sodil o njih z ozirom na čitatelje občinstvo.

Medved je mislec, globok mislec, zato so njegove pesmi tako klene, tako izklesane, kakor sezidane iz trdega, ne- porušljivega granita; vsaka beseda na svojem mestu, vsak zvok prikladen duhu in vsebini pesmi, vsak vokal pove svoje in pritisne svoj pečat pesmi.

Gregorčiču je tekla verz, tekla be- seda gladko, v narodnem tonu; kakor potoček, ki šumlja po cvetnem polju, mimo poljskih róz, mimo cvetnih vrb, mimo bujnih obvodnih cvetic; potoček nima ovir pri svojem teku, šumlja, šumlja, hiti, hiti naprej in naprej mimo róz in vrb in polja in travnikov in na- vdaja vso okolico s prijetnim, vabljivim opojem — tako se mi zdi Gregorčičeva poezija. Vsak pohiti rad k poljskemu potočku, da se napije blagodejne vodi- ce, da se odpočije v blagodejnem vzdu- hu, da si natrga róz, ki rastejo ob njem — vse bere rado Gregorčiča in se na- slaja ob njegovi nežni in lahki liriki.

Kakor gorski potok, ki ima sto in sto ovir pri svojem teku, ki mora sekati svojo pot skozi skale in brezdna, taka je pa Medvedova pesem. Ob skalah in v brezdnihi pa se voda izčisti, izkrista- lizira. H gorskemu potoku pa ne hite ljudje tako radi kot k poljskemu, a kdor pride, kdor premaga ovire in pije vodo tega gorskega potoka, začuti moč in silo v sebi, se raduje oživljajoče mo- či, ki mu jo je vlila voda gorskega po- toka.

Medved je šel mimo skál in je šel čez prepade — in izkristaliziran in čil in samozavesten in samonikel je prišel na dam s svojo pesmijo.

Medved je jasen, odločen in zanaša krepki žarek svoje misli direktno v zu- nanje stvari, da jih razsvetli in uspo- dobi. Njegove misli so čisto temne, mnogokrat ga srečamo že prav blizo prepada, a tudi v teh brezvezdnih trenotkih je kompozicija pesmi jasna in njegova logika prodira zmagovito do smotra, ki si ga je postavila. V vsaki pesmi zasledujemo krepak načrt, oh katerem je — skoro bi dejal — arhitek- tonsko pravilno zgrajena. Medved je čisto težak v mislih in izrazu, a če se poglobimo vanj v celoti, nam stopi pred oko čisto logični sestav njegovih misli. V velikih potezah očrta svoj predmet in izpušča, kar je stransko in nepo- membno. To, kar misli in čuti v Me- vedovih poezijah, je človek, trd in zna- čajen, izklesan in močan. A ta trdi člo- vek ima čuteče, nežno srce:

Kakor noč na stegah tiha,
vroča kakor dan pušav,
sama, kakor dom meniha,
moja srčna je ljubav.

Ta trdi človek ima veliko ljubezen do narave, zlasti do pomladi. Vsako po- mlad je zazarelo in zaplulo v srcu nje- govem in se izlilo v lepe, melodijozne pesmi; zlasti pomladni, tihi večeri so balzam njegovi duši,

večina šla od blamaže do poloma, ker še vedno sanja o nemško-madžarski hegemoniji v habsburški monarhiji. Kakšna večina je to, ako pusti, da so tudi odseki navadno nesklepčni. Naloga opozicije pa ni, da bi skrbela za sklepčnost odsekov.

Lansko leto je tudi večina glasovala za jugoslovanski nujni predlog, da preneha izjemno stanje na Hrvaškem. Tekom balkanske krize pa je ista večina pozabila na državne koristi in še z večjo brezobzirnostjo nastopila proti Jugoslovanom. In ravno sedaj je ta taktika večine največje graje vredna, ker odbija oni živeli, ki je najzanesljivejša straža države na jugu. Govornik obširno opisuje zlé posledice vnanje politike, ki se ozira na nemške in mažarske težnje. Za Albance vse, za Jugoslovane v državi pa bič. Tako se ne varujejo državi življenjske koristi. Na Balkanu so se narodi oprostil tujega jarma, pri nas v državi pa hočejo Nemci in Mažari s silo vzdržati makedonske razmere. Toda Jugoslovani so v monarhiji preboleli hude čase in dokazali svojo žilavost in vse pogoje obstanka. Kdor je prijatelj monarhije, ta mora priznati, da le ravnopravnost vseh narodov zagotovi državi bodočnost. (Burno pritrdjevanje.)

Jubilej nemškega cesarja.

Predsednik dr. Sylvester je hotel začetkom seje v svojem nagovoru v imenu zbornice čestitati nemškemu cesarju povodom njegove 25 letnice vladanja. Pred sejo pa sta poslanci Choc in dr. Korošec opozorila predsednika, da bi mnogi poslanci zapustili zbornico ali pa klical: »Živio cesar Franc Jožel!« »Živela habsburška vladarska hiša!« Protestu so se pridružili tudi socialni demokrati in Poljaki so sporočili predsedniku, da ne pridejo v dvorano med njegovo izjavo. Rusini so izjavili predsedniku, da načeloma ne nasprotujejo zvezi z Nemčijo, da pa sedaj ni primeren čas za take izjave. Tudi češki poslanci so naznanili, da demonstrativno zapuste zbornico. V zbornici bi torej ostali samo nemški in romanski poslanci, ki tvorijo komaj dobro tretjino. To je odločilo, da je dr. Sylvester opustil svojo izjavo. Nemški poslanci so seveda vsled tega jako razburjeni in hočejo koncem seje izzvati proslavo nemškemu vladarju. Pripomniti moramo, da demonstracija ne velja osebi nemškega vladarja, marveč se obrača proti velikonemški ideji, ki preplavlja slovanske zemlje.

Težave na poti do sprave.

Kolikor se trudi ruska diplomacija, da nagne balkanske zavezničke do sporazuma, toliko so intransigentneži v Belgradu in Sofiji slejkoprej na delu, da izvežejo konflikt z orožjem. Da ti krogi ne delajo izključno le po lastnem nagibu, je jasno. V ozadju spora za par tisoč kvadratnih kilometrov v Makedoniji se odigrava veliki diplomatski boj med trojcento in trozvezo. Ne gre se za tistih par več ali manj znamenitih mest južno od Šar-planine, ampak za to, ali balkanska zveza ostane ali pa se razbije. Konkretno rečeno: Ali se Bulgarija še nadalje podvrže protektoratu Rusije ali pa se približa trozvezi. That is the question.

Car je izjavil, da bo na podlagi pogodbe o sporu definitivno razsodil. Sasonov pa je balkanske ministrske predsednike povabil v Peterburg na razgovor. Srbija in Grčija sta to povabilo jako rado-

voljno sprejeli, ne tako Bulgarija. Slednja si pa misli, da je sestanek, ako car glasom pogodbe razsodi, nepotreben in se zato obotavlja. Kajti ni dvoma, da hoče ruska diplomacija s pomočjo te konference nagniti zavezničke do kakih medsebojnih koncesij, da bi carjeva razsodba ne vzejevoljila Srbije, in da zasleduje namen, balkansko zvezo postaviti na širšo podlago. Dočim bi to Srbiji, ki ima svoje namene, bilo všeč, pa to ni preveč pogodu Bulgariji, ki si želi edinole imeti celo Makedonijo in tako postati tako močna, da se potem lahko sama odloči ali za Rusijo ali za Avstrijo.

Bulgarska vlada si je v to svrhu izbrala jako spretno pot. Preden se odloči za konferenco, hoče, da Srbija zapusti po pogodbi nesporno ozemlje in v spornem privoli v začasni kondominij, ker je šele v tem slučaju pripravljena demobilizirati. Avstrijska diplomacija je spričo tega sklenila, da ne intervenira v prilog demobilizaciji, ampak zaenkrat pusti vse, naj teče svojo pot. Gotovo pa je, da Srbija bulgarskega predloga ne bo sprejela in tako ostane vse, kakor je.

Ruska diplomacija ima spričo tega pred seboj jako težavno situacijo. Seveda pa ni položaj brez momentov, ugodnih ruskemu stališču. Rumunija se lahko vsak moment odloči ali za Bulgarijo ali za Srbijo — v Peterburgu upajo, da za slednjo. Finančna konferenca v Parizu ima balkanske države tudi zelo v rokah. Turčija še ni demobilizirala. Za Bulgarijo pa tudi ne bi bilo prijetno, če bi Rusijo popolnoma od sebe odbila. Končno bi se dala Srbija morebiti le pregovoriti, da sprejme razsodbo na podlagi neljube pogodbe, če se ji prizna kakšne druge koncesije. Na vsak način pa to stanje neizvestnosti ne bo moglo dolgo trajati. Vojska pa bi bila nezmisljiva. Bulgarije ne bi pustila prikrašiti Avstrija, Srbije pa ne Rusija in kri bi čisto zastoj tekla — edini »dobitček« bi bil, da bi Balkanci le še bolj prišli pod kuratelo drugih. Splošni občutek pa je, da se utegneta končno najbolj smejeti — premetena Grčija in Rumunija, neslovanski državci!

× × ×

Bulgarski pogoji za peterburški sestanek. Sofija, 17. junija. Z merodajne strani se poroča, da Bulgarija na Sazonov poziv štirim balkanskim ministrskim predsednikom odgovori, da je sestanek mogoč šele, ko se izvede demobilizacija na podlagi bulgarskih zahtev.

Srbsko stališče. Peterburg, 17. junija. Tukajšnji diplomatski krogi, ki jim je odgovor kralja Petra na carjevo brzojavko znan, osobito živahno razpravljajo o tem, da se brzojavka skrbno izogiba besedi »razsodni rek« in »razsodišče«. — Belgrad, 17. junija. Odgovor kralja Petra na carjevo brzojavko je baje sestavljen v splošnih izrazih polemizira s stališčem, ki je Bulgarija zavzema. Končno izjavlja kralj Peter, da zaupno položi stvar Srbske v carjeve roke, a Srbiji gre za življenjske koristi, ki jih ne more zapostaviti.

Grčija z ozirom na sestanek. Atene, 17. junija. Ministrski predsednik Venizelos je na vabilo Rusije štirim balkanskim ministrskim predsednikom za sestanek v Peterburgu odgovoril, da vabilo z veseljem sprejme.

Bulgarske zahteve napram Srbiji. Dunaj, 17. junija. Tukajšnji poučeni krogi izjavljajo, da je Bulgarija v svojem odgovoru na srbski demobilizacijski predlog zahtevala, naj se, dokler se spor ne reši,

uvade kondominium tako v nespornem kakor tudi v spornem ozemlju in naj se istočasno prizna pogodba iz leta 1912. Glede na bulgarsko-grški spor sodi Bulgarija, naj se reši ločeno od srbsko-bulgarskega spora in naj se uvede kondominium v južni Makedoniji in v okrožju Vardarskega ustja. Če se kondominium razširi tudi na Solun, še ni znano, a vsekakor se spor med zaveznički še ne bo hitro rešil.

Težave carja Ferdinanda. Berolin, 17. junija. Samozaveštnost v odgovoru carja Ferdinanda ruskemu carju je povsod pozornost vzbudila. Neka osebnost, ki je prav dobro o razmerah poučena, je sodelniku lista »Berliner Zeitung am Mittag« izjavila, da se bulgarski vladar bori za svoj obstanek. V Bulgariji je namreč močna struja, ki bi ga prisilila odpovedati se prestolu, če bi v srbsko-bulgarskem sporu odnehal. To strujo vodi general Savov, ki misli, da bi na mladega prestolonaslednika, če bi postal bulgarski vladar, lahko bolj vplival, kakor more vplivati na Ferdinanda.

Vloga Pašića. Kolín, 17. junija. »Kölnische Zeitung« poroča iz Belgrada: Od zadnje ministrske krize sem tu več ne upajo, da se srbsko-bulgarski spor mirno poravnava in to tem manj, ker po sofijskih brzojavkah Bulgarija odklanja predlog, da se skupno demobilizira. 24. urno ministrsko krizo je povzročilo, ker je ministrski predsednik Pašić izjavil, da je predvsem zato demisioniral, ker so ga z gotove strani obdolžili, da miren sporazum spora z Bulgarijo otežuje. Pašić je hotel to oviro s svojim odstopom odstraniti, a ker mu kralj Peter popolnoma zaupa in ker more po splošnem mnenju le Pašić na razvoj stvari vplivati, so ga naprosili, da naj ostane in srbsko-bulgarski spor mirno ali krvavo (kakor »Tribuna« izjavlja) reši.

Zavezniške armade druga proti drugi. Dunaj, 17. junija. »Südslawische Korrespondenz« poroča iz Sofije: V poučenih krogih znajo sledeče podrobnosti o razdelitvi srbsko-grško-črnogorske armade: Srbi so proti Bulgariji postavili tri armade. Severna armada stoji med Donavo, Negotin-Pirotom in Nišom. Šteje 24.000 mož. Južna armada stoji 30.000 mož močna v okrožju Vranja-Kratovo. Vardarska armada, močna 54.000 mož, ki ji je največ konjenice in težkih topov prideljenih, stoji na črti Kumanovo-Skopje. Tu baje poveljuje prestolonaslednik Aleksander; princ Jurij je prideljen južni armadi. Ena divizija, 14.000 mož močna, stoji pri Gevgeliju, druga pri Prištini; namenjeni sta, da nastopita, če bo potrebno, proti Albancem. Srbska fronta je ojačena z novimi utrdbami. Srbska artiljerija bulgarsko močno prekaša. Vsi zarobljeni turški topovi so uvrščeni v srbsko armado; tudi srbska kavalerija prekaša bulgarsko. Grška je proti Bulgariji razvrstila 128.000 mož in dve kavalerijski diviziji s 2000 konji. Črnagora koncentrira pri Peči tri brigade, ki zasedejo Sandžak. Bulgarija je že razvrstitev svoje armade na črti Vidin—Solun skoraj izvedla.

Izmišljeno dnevno povelje. Belgrad, 17. junija. Po tujem časopisju razširjene vesti, da je kralj Peter izdal dnevno povelje, v katerem je dejal, da so Bulgari postali sovražniki Srbov, je popolnoma izmišljeno. Ravnotako je neresnična vest, da je bilo duhovnikom, učiteljem in bulgarskim veljakom v okrajih Kumanovo in Hraštovo zaplenjeno imetje, njih družine pa da so prepeljane v Srbijo.

Bulgari utrjujejo Sofijo. Solun, 17. junija. Bulgari grade utrdbe okrog Sofije. 16.000 četašev se zbira pri Kistendilu z namenom, da udró v Srbijo.

Kolera med bulgarskimi in srbskimi četami. Belgrad, 17. junija. V okolici Štipa je med srbskimi in bulgarskimi četami izbruhnila kolera, ki se nevarno razširja. Doslej je ugrabila med vojaštvom do 500 žrtev.

Prenovilev stolnih orgel v Zagrebu.

V zagrebski prvostolnici cerkvi se je tekom zadnjih pet mesecev vršilo prenavljanje tamošnjih velikih orgel, napravljenih l. 1855. od E. F. Walckerja iz Ludwigsburga na Virtemberškem. Sedanje delo je izvršil vnuk prejšnjega graditelja, g. Oskar Walcker. Prenovljene orgle so dobile devet čisto novih registrov, sedem prejšnjih pa so z novimi zamenjali; uporabil se je elektropnevmatični sistem, napravil nov krasen igralnik, in sicer na levi strani koraj; tretji manual se nahaja v odmevni omari. Orgle imajo sedaj 60 pojočih registrov. Delo se je izredno dobro posrečilo. Značaj prenovljenih orgel je vsesokoz moderen, posamezni registri izvrstno intonirani, polne orgle done mogočno in plemenito. Stroške za popravo orgel je iz lastnega žepa pokril čuvar zagrebske prvostolnice, preč. g. kanonik dr. Feliks Suk.

Kolavdacija orgel se je vršila v sredo 11. junija popoldne. Orgle so kolavdvali: prof. Franjo Dugan, stolni organist v Zagrebu; P. Mihael Horn, O. S. B. iz Gradca in Stanko Premrl, vodja glasbe pri ljubljanski stolnici. Vsi trije kolavdatorji so bili z delom vrlo zadovoljni.

V četrtek 12. junija dopoldne po konvencionalni sv. maši je prenovljene orgle slovesno blagoslovil zagrebski nadškof-koadjutor dr. A. Bauer. Ob 6. popoldne istega dne je pa Cecilijino društvo v Zagrebu priredilo povodom blagoslovljenja prenovljenih in povečanih orgel v prvostolnici svečan koncert z obširnimi in jako izbranim sporedom. Na orglah sta nastopila prof. Franjo Dugan in St. Premrl in izvajala vsakteri po tri komade. Prof. Dugan je kot glavno točko izvajal E. Bossijev orgelski koncert s spremljanjem orkestra. Pomnoženi stolni pevski zbor pod vodstvom ravnatelja kora prvostolne cerkve vlč. g. Filipa Hajdukovića je izvedel vse pevske komade z veliko preciznostjo in eleganco. Nebeško lepo se je pel koralni ofertorij »Praecatus est Moyses«. Koncert se je zaključil z vedno krasnim in veličastnim Wittovim »Te Deum« za mešani zbor, orgle in orkester. — Koncert je bil zelo številno obiskan.

Zagrebske prenovljene stolne orgle so brezdvomno najboljše na slovanskem jugu in tekmujejo lahko tudi z mnogimi drugimi še večjimi svetovnoznanimi deli.

Dnevne novice.

Naše občine in deželni glavar dr. Šusteršič. Občinski odbor v Medvodah je sklenil, da se zgraža nad pisanjem liberalnega časopisja nasproti visokorodnemu g. deželnemu glavarju ter mu stoji z neomajnim zaupanjem vedno na strani. Slično resolucijo nam je poslal občinski zastop na Ježici pri Ljubljani.

Umrl je včeraj v lahovaških toplicah pri Brnu češki državni in de-

Medved je pesnik — p o m l a d i :

Na nebu je solnce
zaplalo mogočno,
nadela je zemlja
obleko poročno,
pepevajo ptice,
sepečejo viri —
vse staja in raja
v kipečem nemirju.
Kdo zdaj bi umiral,
ko smrt je uunla?
Kdo zdaj bi ne peva
iz polnega grla?

O, prvi pomladanski cvet,
pozdravljen bodi tisočkrat!
Pogledaj komaj si na svet,
in že bi te odtrgal rad.
Nemilo smrt ti pač zadam,
a rešim te viharnih dob,
in kam naj nesem te? Ah, kaka?
Na materin samotni grob.

Z Bogom moja temna soba,
strani, strani, mrtva knjiga,
črne misli, težka briga!
Vabi me prelepa doba
v blaženo pomlad.

Na svetu mine vse, umetnost, slava, moč —
priroda le ostane večno lepa.

Kako je ljubil pomlad, pove izmed
mnogih lepih pomladnih najlepša:

O, da se moja smrt
in moj pogreb in moj pokop
tedaj ne prigode,
do na polje in vrt
doline in gore
ob cvetu cvet pripjena
pomlad celo — na grob.

Le pridi, bela smrt,
in moj pogreb in moj pokop
ravno — pomladi ne!
Naj sneg na rakev prt
mrtvaški mi natke,
vihar naj velo listje
nastelje mi na grob.

Tragična usoda je hotela, da ni bila
uslišana njegova prošnja: Umrl je, ko
je ravno začela pomlad pripenjati na
polje in vrt, doline in gore prvi cvet,
umrl je v zgodnji pomladi . . .

Medved je pesnik — s m r t i :

»Naj poklekнем v resni mah,
angelov poljubim kip . . .
Človek, človek, kaj si? Prah.
Kaj življenje tvoje? — Hip.
Tvoji vsi načrti? Nič.
Za teboj spomin? — Megla.
Zadnji dom tvoj? — Nizek grič
Tvoja postelja? Črna tla.

Grenko je mreti in umreti
a mrtve je biti sladko.

O, marsikdo bi vstal,
na glas izjokal se,
ko bridko bi spoznal
kako pozabljen je.

V tišem grobu želi počivati:

Ko se povrnem v prah,
moj grob prerasti mah,
ki ni ne list, ne cvet, ne sad,
in je kot tak
najlepši znak
neplodnih del in praznih nad.

In o svojem mrtvem srcu pravi:

Ta in oni čez gonilo
stopi, kdo se meni kaj
kaj je mislilo, čutilo
to srce, trohneče zdaj

Želi si počivati v senci cipres:

Pod cipreso, pod cipreso
rad bi v grobu spal jaz,
kadar črno mi zavese
smrt potegne čez obraz.

Spaval boš, pesnik, v senci dveh
cipres in v sredi med njimi bodo pre-
trgane strune.

Medved je razumel svoj visoki po-
klic kot pesnik:

Na brzih krilih drobnih ptic,
v vonjvem jutru prerojen,
zamaknjen v raj nedolžnih lic,
strmeč v večera tih sen,
s trpečim bratom sam trpeč,
za domovino v roki meč,
v trpljenju mož, v ljubezni zvest,
za radost rahel in bolest:
vsekdar naj pevec, duše vnete
zemljanom kaže vzore svete.

Eno moramo prav posebno povdar-
jati pri Medvedu, namreč moment, ki
ga povzdiguje nad vse slovanske pe-
snike: njegova ljubezen do
matere. Noben slovanski poet ni
spesnil toliko krasnih stihov svoji ma-
teri, kakor Medved. Vsako leto na praz-
nik Vernih duš je izšla kaka Medve-
dova pesem, naslovljena na rajno ma-
ter. V teh pesmih je toliko nežnega ču-

ta in one globoke krščanske resignaci-
je, ki dviga svoje mirno oko od solzne
zemlje v neznano deželo onkraj groba,
da bi že te pesmi same zagotovile Med-
vedu ime pravega pesnika. Na Vernih
duš dan se mu vzbuja neodoljiva sila,
da bi poletel na materin grob:

Da so mi dana brza krila
ob glasu žalostnem zvonov,
na daljnj pot bi se razvila,
hitela tja bi — tja — domov.

Oh tja, kjer davno so zaprie
lopate dragi moj zaklad —
Pred grobov materne umrle
nocoj bi jaz pokleknil rad.

A bodi! — Saj ob smrti njeni
pretrpel dvojen sem pokop,
saj nimam v zemlji le prstni,
saj imam tudi v srcu grob.

In v grobu tem srce ljubeče,
njen ljubi smeh, njen ves obraz,
vse dneve davno prešle sreče,
ki poleg nje sem pil jo jaz.

Morda je zemlja grob, o mati
teman nocoj in zapuščen,
na njem ne morem luči žgati,
a grob srca je razsvetljen.

Spomine svetle mu prizigam,
in solze svetle točim nanj,
k nebesom svetlim roke dvigam,
in molim zate tolikanj . . .

Svojemu očetu je napisal ob smrti:

Vem tudi, premnogo dejanje,
katero si strog sodil nekdaj,
a vselej odpustil očetovsko milo,
še vse mileje odpustil bi zdaj.

žalni poslanec T o m a ž Š i l i n g e r za vnetjem obisti. Rojen je bil leta 1866 v Tučinu na Moravskem in po dokončanih naukih stopil v red avguštincev. Mnogo let je bil glavni urednik katol. nar. glasila »Hlas« v Brnu. Pokojnik je bil zlata duša v najboljšem pomenu besede. Dasi je v deželnem in državnem zboru opetovano odločno nastopal za pravice češkega naroda in katol. narodni program, gotovo tudi med političnimi nasprotniki ni imel sovražnika. Bil je pohlevnega značaja, vedno vesel ter živahen in proti tovarišem ljubeznjiv ter prijazen. Kako priljubljene je bil tudi v svojem političnem okraju, dokazuje dejstvo, da je minoli teden pri deželnozborskih volitvah brez shoda in navzlic hudi protiaagitaciji dobil nad 6000 glasov večine. Vsi prijatelji in znanci ga ohranijo v najboljšem spominu. Pokoj njegovi duši!

— **Strahno zabavlja mlad magistratovič** čez deželno vladu, očita ji, »da je sežgala vse postavbe«, da odloča »le po prügelpatentu«, da »davi zdravo pamet«, da »trpinči logiko« itd. To vse, ker je morala vlada po zdravi razsodnosti izreči, da je velika deželna električna centrala večje gospodarske važnosti, nego majhna mestna. Seveda je za take izbruhe magistratovičev odgovorna ne le liberalna stranka, ampak tudi mestna občina ljubljanska. Ako pusti ljubljanski župan, da njegovi ljudje tako hujskajo v njegovem glasilu, tedaj naj sebi pripiše posledice, ki bodo iz tega nastale!

— **Kdo je zavozil službeno pragmatiko?** »Reichspost« prinaša uvoden članek, v katerem navaja zgodovino službene pragmatike v državnem zboru. Spomladi leta 1911., ko so bili na krmilu krščanski socialci, je stala službena pragmatika pred svojim uresničenjem; tedaj ni bilo nobene junktima, marveč je bila vlada sama pripravljena, da pokrije nove stroške časovnega napredovanja takoj iz tekočih državnih dohodkov. Na dnevnem redu je bil tozadevni Prochaskin predlog, za katerega je princ Liechtenstein pridobil ministrskega predsednika barona Bienenrtha in kateremu je v imenu vlade pritril minister Wickenburg. Ko bi bil tedaj ta predlog prodrli, bi državni uradniki že dve leti uživali dobre nove službene pragmatike. Toda liberalno-socialnodemokratska večina se je hotela pokazati kot edina zastopnica in prijateljica uradništva. Zahtevala je zanj mnogo več nego je vlada bila voljna dati in tako iz ozkosrčnih strankarskih ozirov pokopala Prochaskin predlog, uradništvu pa za več let odjedla težko pričakovano zboljšanje. Liberalci in socialni demokrati so imeli potem priliko, da v parlamentu spravijo skozi svoje zahteve in izpolnijo vsaj nekaj svojih splendidnih obljub uradništvu; toda kakor v nobeni drugi stvari, kjer gre za pozitivno delo, se liberalci in socialisti tudi tu niso izkazali in uradništvo ima vso pravico do nezadovoljnosti s svojimi prevelikimi prijatelji in zaščitniki. Nemška nacionalna zveza, največja in odgovorna stranka v parlamentu, je lanskega decembra v svoji igri s socialnimi demokrati bila tako modra, da je v zadnjem proračunskem provizoriju uveljavljenje službene pragmatike zvezala z junktimom »o pridobitvi potrebnih sredstev«, t. j. z »malim« finančnim načrtom. Usoda tega finančnega načrta je pa čisto negotova, ker ga zavlačujejo stranke, ki bi ga bile voljne dovoliti le parlamentarni vladi, t. j. ki same stremé za vladnimi vajeti. Zato bodo kljub vsej navidezni prijaznosti nasproti uradništvu rešitev finančnega načrta zavlekli do jeseni in kdo vé, kako bo potem. Socialni demokrati, ki sploh načelno glasujejo proti vsakemu proračunu, torej tudi proti dovolitvi sredstev za urad-

niške plače, so iz ozirov na veleindustrije, katerih pomoč ob volitvi jim je očividno bolj potrebna nego uradniški glasovi, še posebni nasprotniki malega finančnega načrta. Tako dobre prijatelje ima tedaj uradništvo, ki še danes ne vé, kdaj se uveljavi službena pragmatika, medtem ko so mu pošteni ljudski zastopniki že spomladi leta 1911. resno hoteli pomagati do boljših službenih razmer.

— **»Dejanja govore!«** Ne le nad cesarja hočejo liberalni učitelji, ampak tudi nad naučnega ministra, nad ministrskega predsednika in slednjič nad celo Evropo. Tako grozi »Dan«, in sicer zato, ker neki Kovač ni dobil za prošenege mesta v Šiški. Mi svetujemo, naj Kovač svoje lepo glasilo »Dan« vzame seboj, ko se bo pritoževal. Ko bo Evropa videla, kako se v »Danu« kvalificirajo »Danovci«, ste lahko gotovi, da se ne bo čudila, zakaj gotovi učitelji pri kompetencah propadejo. »Dejanja govore!« — v tem slučaju za evropski mir!

— **Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko v Ljubljani** ima v petek, dne 20. junija 1913, ob 5. uri popoldne v dvorani mestnega magistrata v Ljubljani redno javno sejo s sledečim dnevnim redom: 1. Predložitev zapisnika zadnje seje. — 2. Naznanila predsedstva. — 3. Naznanila tajništva. — 4. Samostojni predlog zborničnega člana gosp. Ivana Ogrina glede delavske zavarovalnice v Trstu. — 5. Zbornični računski zaključek za leto 1912. — 6. Volitev zborničnega zastopnika v odboru obrtne nadaljevalne šole v Mokrogu. — 7. Prošnja krajevne skupščine Zveze skontistov za podporo. — 8. Tajna seja.

— **»Narodova« objektivnost.** »Slovenski Narod« je prinesel pretekli petek tole notico: »Žalosten konec klerikalnega spekulant.« Zupan v Sodražici in klerikalni deželni poslanec Franc Bartol je vsled nesrečnih spekulacij z nepremičninami na Koroškem in Štajerskem popolnoma uničen, misli zapustiti domovino in se preseliti v Ameriko. Zaradi njega in njegovih tovarišev bo mnogo trdnih posestnikov, ki so bili poroki, škodo trpelo. — Iz prav zanesljivega vira smo izvedeli sledeče: Ona kompanija, koje člani bodo po »Narodu« baje gospodarsko popolnoma uničeni, sestoji poleg g. Bartola še iz sledečih gospodov: Franc Fajdiga in Ivan Lovšin, poroki so pa gg. Fran Mikolič in Jožef Oberstar in baje še en notranjski naprednjak. Razen Bartola so vsi pristni naprednjaki. In kdo jih je v strah pripravil, da sodražski »Narodov« dopisnik takoj sklepa na popolen polom? Ali ne Kreditna banka, ki je vse prej kot »klerikalna«? Ta je namreč neko precej mastno menjico, na kateri se blišče navedena imena, protestirala. Ne želimo in tudi ne prorokujemo, kakor »Narod«, da bo moral kdo izmed imenovanih v Ameriko, tako pri koncu vsaj še niso, povdarjamo pa, da en »klerikalalec« in štirje ali pet liberalcev nikoli ne more biti »klerikalna«, ampak liberalna spekulacija, kateri se je po nesreči en vsega spoštovanja vreden naš pristaš pridružil in se pri tem nekoliko opekel. Zgoraj objavljena notica pa dovolj jasno kaže, kako objektivno »Slov. Narod« svoje čitatelje obvešča. Imenovani narodni gospodje so pa lahko veseli svojega »Leibjournala«, kateremu so doslej in bodo najbrže tudi v prihodnje tako zvesto verjeli.

— **Rosegger in Hegeman.** Rosegger je pred kratkim zapisal nekaj pikrih besed na naslov protestantskih pastorej v Avstriji. Označil jih je za protestantske moderniste, ki s svojimi nazori in pridigami pode ljudstvo iz protestantske cerkve. Ta reč je spekla tudi našega ljubljanskega pastora dr. Hegemana tako, da je napisal v »Alldeutsches Tagblatt« nekaj zagovor protestantskih modernistov. Dr. Hegemann pravi, da bo treba z Roseggerjem, ki je na glasu naprednega literata, »čisto obračunati«. Roseggerjevi izreki se bero kakor »orakel« v naprednih listih. Ti »orakelni« pa ne dokazujejo družega kakor to, da ima Rosegger silno dober nos za »politično vreme« in trenutno razpoloženje v nemških vrstah. Temu primerno izgledajo tudi njegovi »orakelni«. Nadalje imenuje Hegemann Roseggerjevo trditve, da razvoj protestantizma v Avstriji k neveri ljudstvo cerkvi odtuja, »budalost«. Hegemann pravi, da je ravno nasprotno resnica; napredni krogi imajo protestantizem po pravici za neko polovičarstvo, katerega se bo treba sčasoma otresti. — Dr. Hegemann je, kakor se vidi, tudi eden izmed protestantskih modernistov, katere je imel Rosegger v mislih.

— **Sv. Ciril in Metod, apostola svete vere in cerkvene edinosti.** II. izdaja, z lepo naslovno sliko sv. Cirila in Me-

toda. Cena 20. vin. — Prva izdaja te knjižice se je v treh letih v 18.000 izvodih razširila med slovenskim ljudstvom; to je pač najboljši dokaz za njeno vrednost. Druga izdaja se od prve razlikuje po ličnejši zunanji obliki in po lepi sliki sv. Cirila in Metoda. Tvarina je pregledno razdeljena v 26 kratkih poglavij. V knjižici se sv. Ciril in Metod opisujeta kot vzor mladine; zato naj bi posebno slovenska mladina prebirala ta življenjski svetih slovanskih apostolov. Knjižico priporočamo gg. katehetom in učiteljem, da jo razširjajo med mladino.

— **Z Viča.** (Volitev v krajni šolski svet.) Še enkrat so se gospodje odborniki naše in zgornješišenske občine sešli k volitvi krajnega šolskega sveta. Kakor znano so pri volitvi zgornješišenski odborniki po nasvetu viških liberalnih modrijanov prezrli svojega občana in volili za svojo občino Vičana g. Jak. Travn. Ves liberalni babilon je bil vžaljen, ko smo nekoliko pokritizirali to nekolegijalnost. No, zdaj je pa tudi višja oblast potrdila, da so se viški »nezmotljivi« Knez, Petrovič in tovariši vendar enkrat zmotili. Izvolitev g. Trauna je bila ovržena in je bilo treba novih volitev namesto njega. Čakali smo, kdaj bo ta volitev. G. župan je najbrže po komandi Andrejkovi razpisal volitev ravno za Antonovo nedeljo, ko smo obhajali farno žegnanje. In da bi bila volitev tem slovesnejša, se je vršila ravno ob 10. uri dopoldan med slovesno sv. mašo. To bodi mimogrede omenjeno, ako v bodoče g. župan zopet ne bo vabljen h kaki cerkveni slovesnosti, da se gotovi ljudje zopet ne bodo preveč razburjali in »stare ženice« ne jokale. Torej liberalni in socijski možakarji so volili in izvolili nekega Jož. Šušteršiča iz Kosev ter zopet pokazali Brdenčanom, kako so jim pri srcu. Za ta dokaz naklonjenosti se jim bodo Brdenci ob priliki že dostojno zahvalili. Kakor se posoji, tako se bo vračevalo. Naši odborniki so volili kakor zadnjič Ivana Zadnikarja z Brda.

— **Avtozveza Ljubljana—Celje.** Krasno vreme in ugodna avtomobilska zveza iz Ljubljane v Celje privablja skoro sleherni dan večje število izletnikov v lepi brski okraj. Nekateri se peljejo do Doba, drugi do Prevoj in odidejo od tu skozi Moravce na Dovško-Laze, drugi iz Krašnje čez znamenito Limbarsko goro v Moravce. Večja družba je šla iz Lukovice čez Zlatopolje v tuhijsko dolino. Vsi izletniki so bili z izletu izredno zadovoljni, kajti ti kraji so res očarljivi in za izletnike novi. Vsak kraj nudi nekaj posebnega; povsod je preskrbljeno za hrano in pijačo. Izletnikom priporočamo, da si te kraje ogledajo. Avtomobilus odhaja iz Ljubljane izpred Figovca ob pol 7. uri zjutraj in ob pol 4. uri popoldne.

— **Letoviščarjem!** Iz brdskega okraja se nam piše, da je v celem okraju dosti lepih zračnih sob, opremljenih in neopremljenih s kuhinjo, letoviščarjem na razpolago. Življenje je tudi ceno, hrana in pijača dobra, lepi izleti po celem okraju, priljubljenost za kopanje, dvakratna avtozveza z Ljubljano in Celjem. Pojasnila glede letovišč daje radevolje v imenu posebič za to osnovanega odbora g. Nikolaj M a z u r a n, naddavkar v pokoju v Lukovici.

— **Promocija.** Cand. iur. Ljudevit Valjavec, c. kr. računski oficijal v finančnem ministerstvu, bo v petek, dne 20. rožnika promoviran za doktorja prava na dunajski univerzi.

— **Gasilno društvo v Zgornjem Kašlju** priredi dne 29. junija ob 3. uri popoldne vrtno veselico pri g. Francetu Gradu.

— **Znano Koširjevo posestvo na Brodu** pri Tacnu pod Šmarno goro je prodal g. Franc Ks. Sajovitz in se v kratkem preseli v Kranj.

— **Smrten padec.** V Zgornjih Gorjah pri Bledu je dne 16. t. m. posestnikova žena Ana Olipova hotela pobirati na domačem hodniku otroško perilo raz v to svrhu napeljana vrv. Pri tem pa izgubi ravnotežje in pade s prvega nadstropja na tlakovani dvorišni tlak. Žena je zadobila težke poškodbe na glavi je čez nekaj minut nato umrla.

— **Umrli** je eden najboljših mladencev v gorjanski župniji Knafličev Francelj.

— **Hrvaške novice.** V Zadru je umrl svetnik deželnega sodišča Jevto Masić, star 41 let. — Umrli je v Omišu odvetnik dr. A. Karlova c. — Na Reki je umrla gospa Erina Bačić. — Slavna operna pevka Milka Trnina je zapustila gledališče in se stalno nastani v Zagrebu. — Na zagrebškem vseučilišču je bil včeraj promoviran za doktorja filozofije Sigismund Čajkovac. Novi doktor je do svojega 16. leta bil pastir, ki ni znal ne čitati, ne pisati. — G. Ouřednik se je včeraj poslovil od hrvaškega gledališča v Zagrebu. — Stanek dalmatinskih čebelarjev se bo vršil v Splitu. — Črne kozice se epidemično širijo na Sušaku.

— **Občinska mesnica v Zagrebu** izvršno prospeva. Prodaja samo prvovrstno volovsko meso (kravje in bikovo je izključeno), in sicer po nižjih cenah nego drugi mesarji. Meso nabavlja deloma iz inozemstva: iz Srbije in Rumunije, deloma pa doma. Pravkar je z nekim domačim trgovcem sklenila kupčijo za 180 pitanih volov. V minoletem mesecu se je v mestni mesnici prodalo 80 volov, t. j. 20.301 kg govejega mesa in 93 telet, ki so dala 4317 kg mesa, in 10 prašičev ali 1109 kg svinjskega mesa. Skupni promet je znašal 40.621 K 16 vin.

— **Nevarno ranjen** je bil France Antončič, 21 let stari posestnika sin iz Boštet, katerega je v vaški gostilni domači fant in posestnika sin Jožef Tomazin v prepiru z nožem v trebuh sunil.

— **V gozdu ponesrečil.** Jožef Carli, 21 let stari delavec, je bil zaposlen v cesarskem gozdu v Idriji. Pri sekanju drevja ga je oplazilo padlo drevo ter mu obe nogi poškodovalo.

VOLITVE V MORAVSKI DEŽELNI ZBOR.

Volitve za splošno kurijo so, kakot smo že poročali, končane. Ta kurija je izvolila 20 poslancev: 14 čeških, 6 nemških. Češki mandati se razdele tako-le: 7 socialnih demokratov (preje 5), 5 krščanskih socialcev (preje 7) in 2 liberalca. Nemške mandate imajo v rokah: 4 liberalci (preje 5), 1 socialni demokrati in 1 krščanski socialci.

Včeraj so volile kmečke občine, ki volijo 53 poslancev. 14 jih pripade na Nemce, 39 pa na Čehe. Nemški mandati so pripadali dosedaj razum enega vsi liberalcem. Češki mandati so se dozda razdelevali sledeče: češki krščanski socialci so jih imeli 19, liberalci 5, agrarci 15. Znamenito je, da je češki deželni odbornik, agrarec Starostik nastopil kot samostojen kandidat. Ker zagovarja s češko krščanskosocialno stranko, so mu postavili agrarici protikandidata. Volitve v kmečki kuriji so izpadle tako-le:

Pri včerajšnjih deželnozborskih volitvah v čeških kmečkih občinah je bilo izvoljenih 12 krščanskih socialcev, oziroma katoliških narodnjakov, 13 agrarcev in 2 naprednjaka. V ožji volitvi je 7 krščanskih socialcev, 7 agrarcev, 4 naprednjaki, 2 samostojna agrarca in 2 divjaka. V nemških kmečkih občinah je bilo izvoljenih 11 naprednjakov, 1 krščanski socialcelec in 1 radikalec.

Primorske vesti.

— **Obtoženca Rozina-Finšger.** Obtožnica proti njima je že vložena; zato bo porotna razprava najbrže že v predstoječem zasedanju; trajati utegne morda cel teden, ker bo pozvanih 62 prič. Predsedoval bo dvorni svetnik Cafazura; državno pravdnštvo bo zastopal prvi dr. pravdnik Jeglič.

— **Črnogorski prestolonaslednik potuje.** V ponedeljek sta prišla v Trst z avtomobilom črnogorski prestolonaslednik Danilo in njegova soproga. Pomudila sta se samo nekoliko in sta nato odrinila v Monakovo. Spremljala sta ju major Vrbica in dr. Perjočič. Prej so bili nekaj dni v Opatiji.

— **Dirka vojakov-kolesarjev.** Velike dirke vojakov-kolesarjev, ki se bo vršila v četrtek v Gorici, se udeleži tudi več visokih oficirjev. Vojni minister fcm. Krobatin je prisel že v torek v Gorico.

— **Prerezano in sešito srce.** V neki krčmi v Trstu se je sprl 28 let stari težak Santo Zeleznik s par pivci. Tekom prepira ga je eden zabodel z nožem v levo stran prsi, da mu je zadel srce. Hudo ranjenega Zeleznika so spravili takoj v splošno bolnico, kjer so ga operirali spretni zdravniki. Sešili so mu srce. To je bilo v ponedeljek ponoči in v torek je bil Zeleznik že izven nevarnosti.

— **Društvo občinskih uradnikov.** V nedeljo so si občinski uradniki iz furlanskih krajev Goriško-Gradišanske ustanovili svoje strokovno društvo v zaščito stanovskih interesov. Ustanovni občni zbor se je vršil v Trzinu.

— **Roparski umor.** Dne 11. t. m. so našli blizu brežinjske občine ob cesti, ki vodi v Robidišče na gorskem pobočju na pol mrtvo trgovčevu hčer Jožefo Čemčičevo. Prvi jo je našel orožniški stražmojster Henrik Dobrova, ki jo je dal prepeljati v bolnišnico, kjer je kmalu umrla. Revica je bila po spodnjem delu telesa in po roki večkrat ranjena. Pred smrtjo je še izpovedala, da jo je napadel zloglasni in že neštokrat kaznovani Viktor Zolan iz sednje Italije in jej oropal znesek 5 kron, ki ga je imela s seboj. Zolan je izginil v Italijo.

— **Obsojen ubijalec.** V ponedeljek ponoči je obsodilo tržaško porotno sodišče 22 let starega Jakoba Kriščaka

Saj piješ iz vira tiste ljubezni, ki svet jo samo po imenu pozna! Usahni solza! — Blagor ti, oče, Jaz potnik sem še, a ti si doma.

Usahni solza! Ali pa teci! Oh, oče, v grobu se sladko spi, ne plakam za tabo, le plakam nad sabo, kedo je srečnejši, jaz ali ti?

Ljubezen do matere, očeta in prijateljev se mu polagoma razširi v splošno ljubezen do človeštva, zlasti do trpečega. Pa življenje mu je preozko. Njegov duh se utaplja v premišljevanje smrti in njene groze. Uprav te pesmi so posebno značilne za Medveda, ker se v njih najbolj kaže njegov refleksivni duh, ko se povzpne v kraljestvo breztelesnih idej.

Filozofa se nam kaže Medved posebno v zbirki »Gazele«.

Marsikje postane pesimist, ki z mrkim očesom in bridkim čustvom gleda na življenje. A žarki krščanske ljubezni razsvetlujejo te temne slike in iz obupa ga reši zavest, da Bog ni ustvaril človeka le za trpljenje:

Sladak spomin naj se objame z upom, da vendarle za srečo smo rojeni.

(Konec.)

od Sv. Jakoba v Trstu radi uboja na štiri leta težke ječe. O predmetu obsojbe je naš list poročal sredi aprila, ko se je bil zgodil žalostni slučaj, da je Jakob Krišćak z nožem zaklal Leonarda Cassana iz Bari v Italiji, ki je bil uslužben kot klicar pri »Music Hall Mondial«-kinematografu v Trstu. Nabor je bil in fantje so bili nekoliko pijani; tudi Krišćak se je zagovarjal s pijanostjo, v kateri se je sprl s Cassanom in ga zaklal. Spomina vreden je slučaj tembolj zaradi tega, ker so hujskali svojčas ljudje na Slovence, češ, Slovenec je umoril Italijana iz narodnega sovraštva.

p Trgovčeva poverjenja. Iz Gorice poročajo, da so zaprli radi poverjenja solkanskega veletržca in gostilničarja Antona Mosetiča. Zadeva še ni jasna.

Ljubljanske novice.

Ij **Profesor Milan Pajk umrl.** Minulo doč je v Ljubljani po težki bolezni umrl zet deželno-šolskega nadzornika dvornega svetnika Levca, gospod profesor Milan Pajk v starosti 37 let. Kakor čujemo, se je prehladil na nekem izletu ter podlegel pljučnici. Pokojnik, čegar prezgodnja smrt bo vsepovsod vzbudila odkritosrčno sočutje, je bil rojen 19. decembra 1876 v Mariboru kot sin gimnazijskega profesorja Ivana Pajka; svojo mladost je preživel v Brnu, dovršil akad. gimnazijo na Dunaju, kjer je bil njegov oče medtem imenovan za profesorja, nato se pa posvetil najprej juridičnim in kasneje modroslovnim naukom na dunajskem vseučilišču. L. 1899. je položil učnosposobnostni izpit iz zgodovine in zemljepisja z nemškimi in slovenskim učnim jezikom. Nato je bil poldruge leto suplent na gimnaziji v Kranju, bil nato imenovan za začasnega glavnega učitelja na c. kr. učiteljsku v Ljubljani, dve leti kasneje pa za pravega učitelja na drž. višji realki v Ljubljani. Prof. Pajk je bil izvrsten poznavalec zgodovinskih in zemljepisnih razmer kranjske dežele. Med učenci je bil zelo priljubljen. Pokojnik je bil tudi plodovit pisatelj in je mnogo sodeloval pri »Matici Slovenski«, »Izvestjih muzejskega društva«, »Carniolu«, »Planinskem Vestniku« i. dr. Spisal je tudi slovensko učno knjigo za zemljepisje na srednjih šolah. Pogreb bo jutri popoldne ob 6. uri. Naj v miru počiva!

Ij **Odbor »Društva slovenskih profesorjev«** uljudno vabi vse svoje člane, da izkažejo zadnjo čast svojemu tako nenadno preminulemu tovarišu g. c. kr. realčnemu profesorju Milanu Pajku s tem, da se udeležijo njegovega pogreba ob uri, kakor jo določa rodbinski parte. Na grobu govori v imenu društva profesorjev profesor dr. Ilešič.

Ij **Umrl** je včeraj zvečer po daljšem bolehanju v Ljubljani v Trnovem gosp. Josip Stresen v 70. letu starosti. Pogreb bo jutri ob 5. uri popoldne. Naj v miru počiva!

Ij **Najdeno moško truplo.** Včeraj, v čorek, dne 17. t. m. je nekdo v zgornješihenskem gozdu, deset minut pod Drenikovim vrhom, proti četrti uri popoldne, ko je iskal natiča, oziroma kolov za fižol, našel za grmom ob jarku, po katerem teče vodica na Večni pot, že trohnelo moško truplo. Truplo nepoznanca more biti manj kot 30 let starega moža, ki pa je ležalo na tem mestu gotovo dva meseca dni. Mrtvec je oblečen v čedni obleki in lepah škornjih. Radi smradu ni hotel prvi hip nihče bliže k njemu, da bi se bilo dognalo, je li uboj ali samoumor. Pravijo, da ima mrtvec pri srcu rano. Po naznanilu v Šiško sta dospela takoj na mesto dva stražnika. Truplo so prenesli v Dravlje, kamor je danes odšla sodnijska komisija.

— **Iz politične službe.** Za c. kr. vladnega kancelista je imenovan titularni orožniški stražmojster g. Anton Planinšek v Radovljici.

Ij **Odlikovanje.** Deželnosodnemu jetniškemu pazniku v Ljubljani g. Avgustu Potokar je cesar podelil zaslužni križec.

Ij **Imenovanje na ljubljanski državni obrtni šoli.** Suplent na državni obrtni šoli v Ljubljani g. Ivan Knaflič je imenovan za učitelja v IX. čin, razredu na istem zavodu.

Ij **Dramatično društvo v Ljubljani** je javilo članes deželnemu odboru in mestni občini ljubljanski, da za sezono 1913/1914 vodstvo slovenskega gledališča ne more več vzdrževati, da je pa radevolje pripravljeno sodelovati s svojimi sredstvi pri vzdrževanju slovenskega gledališča, ki ga prevzame morda deželni odbor in mestna občina ljubljanska.

Ij **Odkrite tatvine v Ljubljani.** Tatvino čevljev so zasledili pri Hrovathu na Marije Terezije cesti. Neki Magister je kot uslužbenec kradel od časa do časa pri svojem delodajalcu precejšnje število čevljev in usnja. Polcija je tega pošteniakoviča izsledila v šmartnem pod šmarno goro, ga aretirala in njega, kakor

tudi zaplenjeno blago, katero je tehtalo 30 kg, izročila sodišču.

Ij **V včerajšnje poročilo o tatvini pri trgovcu Kendi** je posegel tiskovni skrat. Aretovanec se piše Zidanšek.

TURŠKA ZAROTA.

Polcija je po knjigah, ki so ji prišle v roke, dognala, da je veljala zarota proti Mahmud Šefketu približno milijon kron. — Prejšnjega predsednika vojnega sodišča divizijskega generala Kezaka Sulejman pašo so zaprli. — Preiskava je dognala, da je eden glavnih krivcev na umoru Mahmuda Šefketa Šerif paša, ki živi v Parizu.

Razne stvari.

— **60 novih profesorskih mest na srednjih šolah.** Državni proračun za leto 1913 izkazuje za avstrijske srednje šole 67 novih učnih mest. Med temi jih je 34 na čeških zavodih.

Razredna loterija je dosegla nepričakovan uspeh. Razpisanih je samo 100.000 srečk, došlo je pa že nad 1000 ponudb o razprodaji približno 330.000 srečk.

Kolera v bulgarski in v srbski armadi. Pri Štipu je med bulgarskimi in srbskimi vojaki izbruhnila kolera, ki se strašno hitro širi. Umrlo je na kolero že do 500 vojakov in častnikov.

Združnost o strašnem potresu v Tirnovu in okolici. O sobotnem potresu v Tirnovu in okolici se poroča: Prolet s staro carsko stolico v Tirnovu je prekinjen. **Podrle so se šole, cerkve in hiše. Samo v Tirnovu je do 100 ljudi izgubilo življenje.** Podrlo se je tudi v Tirnovu poslopje Narodne banke in je zasutih 10.000.000 frankov gotovega denarja. Manj ali več poškodovana so sledeča poslopja: bolnišnica, kolodvor, vojašnica, deški in dekliški gimnazij, prefektura in šest cerkva. **Tri cerkve so se podrle, 21 mrlitev in 124 ranjenec so se iz razvalin izvele.** V Levijevu je potres napravil manj škode, v Gabrovi je bil en otrok ubit. V Gornji Orehovici je potres ubil 27 oseb.

Sneg v Galiciji. Dne 17. t. m. je v galiskem okraju Stanislav snežilo. Mrz je kakor pozimi.

Šlajerske novice.

Še enkrat lurski čudeži v Mariboru. Vtis Medvedovega govora je bil velikanski. Vsenemci se jezijo, da je dr. Medved s svojim nastopom dominiral nad zborovanjem. »Marburgerca« v svojem poročilu grdo laže. Vpliv Medvedovega govora skuša z lažmi potlačiti. Posebno jo jezi, da je dr. Medved imenoval dr. Aignerjev govor »Hetzrede«. Ob koncu je imel še neki Schemba sramotilen govor o lurski vodi. Prenizkotno je, da bi navajali vse izlive nemške neumnosti. Karakteristično pa je, da je dr. Aigner ob koncu zaklical: »Če tudi nas Nemce v Nemčiji in vas v Avstriji ločijo obmejni kamni, vendar upamo, da večno ne bomo ločeni!« — Kaj so neki k tem besedam rekli v velikem številu navzoči c. in kr. častniki?

Š **Umrl** je v Gradcu ravnatelj bolnice g. dr. Leon Frank iz Zagreba, star 37 let.

Zadnje vesti.

ZBORNIKA. — HRVATSKO-SLOVENSKEGA KLUBA. — KRIZA V NEMŠKO-NACIJONALNI ZVEZI. — PROGRAM ZA BODOČE.

Dunaj, 18. junija. V včerajšnji seji zbornice je Prašek govoril do tričetrt na 8. uro, nakar je bila seja prekinjena. V današnji seji zbornice so govorili Simonovici, Vukotić, Olesnicki in Smitka. Nato je začel češki agrarec Zahradnik obstrukcijski govor. Agrarci hočejo na vsak način preprečiti, da bi se zasedanje raztegnilo preko 20. t. m. To se pa itak ne bo zgodilo.

Vlada je namreč za to, da se prihodnje zasedanje parlamenta vrši šele oktobra meseca. Uradnikom je voljna zvišati plače od 1. oktobra počenši, ako se stranke zavežejo, da takrat rešijo finančne predloge.

Nemško-nacionalna zveza in krščanskosocialni klub sta pa za julijsko zasedanje. Nemško-nacionalna zveza je v svoji današnji seji sklenila, da bo stavila v parlamentu tozadeven predlog in zahtevala o njem poimensko glasovanje, kakor da bo nastopila tudi za to, da se za uradnike vstavi v budget 20 milijonov. Poljaki so pa za predlog vlade, tako da do julijskega zasedanja nikakor ne pride.

Hrvatskoslovenski klub je danes zboroval pod predsedstvom dr. Šusteršiča in je sklenil **glasovati proti budgetnemu provizoriju**, pač pa za predlog za železničarje. Glede na

delovni program grofa Stürgkha za mesec oktober se je stališče dr. Šusteršiča, izraženo v včerajšnji konferenci, soglasno odobrilo. Končno se je dr. Šusteršič v toplih besedah spominjal rajnega poslanca P. Šillingerja.

V nemško-nacionalni zvezi je nastala mala kriza. V današnji seji zveze so namreč poslanci Einspinner, Erb in Wedra dr. Sylvestra ostro napadali, ker je izostala v včerajšnji seji manifestacija za jubilej cesarja Viljema. Dejali so, da je škandal, da je Sylvester o tem brez vednosti kluba se z dr. Korošcem in Chocom pogajal. Sylvester je nato izjavil, da kot predsednik zbornice odstopi in je sejo zapustil. Nato je šla k njemu deputacija iz poslancev Grossa, Damma, Humerja in Teufsa, ki mu je izrazila popolno zaupanje kluba in ga prisila, naj demisijo prekliče. Sylvester se je nato vdal.

ZMAGA SOCIALNIH DEMOKRATOV V TRSTU.

Trst, 18. junija. V včerajšnji ožji volitvi v 6. volivnem okraju sta zmagala socialisti Cerniutz in Simonetta s 701 glasom vsak, dočim sta laškonacionalna kandidata dobila 373—377 glasov, za socialisti so glasovali složno vsi slovenski volivci. Kamora je precej poparjena, socialisti so pa priredili obhod z zastavami in godbo ter so se pred »Delavskim Domom« govorili govori. Manifestante je končno razkropila policija.

ACCURTI?

Budimpešta, 18. junija. Govori se, da namerava grof Tisza uvesti na Hrvaškem prehodno stanje z Accurtijem na čelu.

MIR MED TURČIJO IN SRBIJO.

London, 18. junija. (Reuter.) Kralj Peter je mirovno pogodbo med Turčijo in Srbijo že ratificiral in je le še treba ratifikacije od strani sultana. Srbija bo prva, ki bo podpisala mirovni protokol s Turčijo.

OFICIJELNI ODGOVOR BULGARIJE SRBIJI.

Sofija, 18. junija. (Ag. teleg. bulg.) Odgovor bulgarske vlade na srbsko noto opozarja na to, da koncentrovanje bulgarskih čet na srbski meji nima tistega značaja, ki se mu pripisuje. Bulgarska vlada je vedno izjavljala, da bo v svrhu likvidacije kondominija v Makedoniji treba preikomogoče priznati odločitev najvišjega razsoditelja, ki je bil po pogodbi naznačen, če se pa to še ni zgodilo, ni to krivda Bulgarije. Medtem, ko se je bulgarska armada nahajala še ob turški meji in niso bulgarske čete v Makedoniji znašale več nego 8000 mož-je Srbija koncentrirala vse svoje čete ob bulgarski meji in to celo v večji meri nego je bilo za časa vojske s Turčijo; poklicala je pod orožje celo rezerviste III. poziva. To se je ali slučajno ali vsled sporazuma zgodilo istočasno, ko je tudi Grčija vse čete proti Bulgariji koncentrirala. Bojzen srbske vlade, da se Bulgarija ni pustila voditi od čustva solidarnosti med zavezniki in da noče izčrpati vseh mirnih sredstev v svrhu poravnave spora, torej ni upravičena. Kar se tiče zahtev Srbije, naj se koncentrovanje bulgarskih čet takoj ustavi in naj se učinkovito stanje armad zniža za eno četrtino, pripominja bulgarska vlada, da je že 26. aprila Rusiji predlagala, naj prevzame vlogo razsodnika; ta predlog pa ni našel simpatij v Srbiji, kjer se je izjavljalo, da more armada demobilizirati šele, ko se spor z Bulgarijo popolnoma reši. Kljub temu sprejema bulgarska vlada, ki je slejkoprej navdahnjena čustev bratstva in zveznega prijateljstva, ta predlog, in sicer pod naslovom srbsko-bulgarskega kondominija v ozemlju, ki je glasom člena 2. tajnega dodatka k zvezni pogodbi sporno, dokler se razsodba ne objavi. Obenem pa naj srbska in bulgarska vlada zato, ker bi demobilizacija pod medsebojno kontrolo zahtevala dolgo časa in ker bi razsodba postala tako uspešnejša, potem ruske vlade izjavita, da se zatečeta k razsodbi ruskega cara na način, ki soglašata z zvezno pogodbo in njenimi dodatnimi pogoji, kakor tudi na podlagi spomenic, kateri bosta obe stranki predložili tekom enega tedna.

VENIZELOS ODPOTUJE V PETERBURG.

Atene, 18. junija. H konferenci v Peterburg odpotuje sam ministrski predsednik Venizelos.

SAVOV.

Sofija, 18. junija. Car Ferdinand je sprejel včeraj v avdijenci generalissima Savova.

ANGLEŠKI PRESTOLONASLEDNIK OB VOJAŠKIH VAJAH VJET.

London, 18. junija. Angleški prestolonaslednik se udeležuje vojaških vaj kot priprost vojak v taborišču Meshete v Aldershotovem polku. Ukazano mu je bilo z več tovariši opazovati oddelek sovražnika. »Sovražnik« je pa princa viel. Vsa Anglija se krohota,

ker je bil prestolonaslednik po sovražniku vjet kljub temu, da ga je kmalu »vjeteništva« rešila močna kolona njegove armade.

NADŠKOF SZEPTYCKI NEVARNO OBOLEL.

Lvov, 18. junija. Rusinski nadškof grof Szeptycki je nevarno obolel. Iz Lvova se pozvali k bolniku, ki leži nevarno bolan v Glininanyju, profesorja Wiczowskega, ki je odredil, da mora grof nadškofa prepeljati v Lvov z avtomobilom.

UMOR PROFESORJA BUTKOWSKEGA.

Lvov, 18. junija. Včeraj so zopet otvorili v Lvovu učiteljske. Poljaki so se v toliko udeležili, da se smejo tudi Rusini pouka udeleževati pod pogojem, da sedé ločeno od Poljakov.

ZOPET NAMERAVAN NAPAD NA PROFESORJA.

Lvov, 18. junija. »Słowo Polskie« poroča: 13letni gimnazijec Stefan Zemlanski na rusinski gimnaziji je nameraval z revolverjem ustreliti profesorja M. Sicinskega, svoj načrt je pa izdal součencu Arturju Siessu, kateremu je dal tudi revolver spraviti. Siessa je pa pekla vest in je o nameravanem napadu obvestil profesorja, vsled česar se je napad preprečil.

Mnenje gosp. svetnika dr. Mayerja, primarija,

Ischl.

Gospod J. Serravallo,

Trst.

Hvala lepa, smo se naučili v moji bolnišnici ceniti Vaše kina vino Serravallo kot izborno okrepitevno sredstvo.

Ischl, 6. junija 1911.

Dr. Mayer.

STOLLWERCK
mlečne karamele
redilne — okusne
5 kosov — 10 vinarjev
Pristne leče
„STOLLWERCK“
na vsakem bonbonu!

Najznamenitejši zdravnik, domači in tuji, priporočajo »Kufeke« kot najboljšo hrano pri bljuvanju, driski, črevesnem katarju itd. 935

Nemehlovana, mesečna, gorka, svetla

soba

z dvema oknoma in z lončeno (ne železno) pečjo se išče počenši z mesecem septembrom v Spodnji Šiški v bližini slovenske šole. Ponudbe naj se pošljejo upravnistvu »Slovenca« pod števil. 1857.

Več dobro ohranjenih

OKEN

se prodaja. Kje, pove upravnistvo tega lista. (Znamka.)

V najem se da ali prodaja :: ::

h i š a

v bližini kolodvora z dvema konesijama (gostilna in prodajalna) v Zeleni jami št. 141 pri Ljubljani, pošta Moste. Več se izve istotam. 1841

Fotogr. aparate

in vse potrebščine ima v zalogi

„Adrija“ drogerija in fotomanufaktura

v Ljubljani, Šelenburgova ulica št. 5. Zahtevajte cenike! 1431 Zahtevajte cenike!